

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Tăierii împrejur cea după trup a Domnului și Sărbătoarea Sfântului Ierarh Vasile cel Mare

În zi de praznic sfânt în cer și pe pământ Mă așez între voi ca păstorul între oi și așezăm masă de cuvânt și ne împărțim cu el peste pământ până la margini, precum este scris să meargă vestirea Mea peste tot, fiilor, iar voi să-Mi stați de sprijin și să-L bucurăm pe Tatăl, să ne bucurăm că lucrăm, că iată, se apropie praznicul Bobotezei și avem de împărțit apă sfințită la Bobotează, și să vină soli și să ia să împartă la ceilalți din cetăți și să aibă toți apă ocrotitoare pe cale de duhul cel străin de Dumnezeu, și iată, ne pregătim, fiilor, să așezăm sfințirea apei și trimiterea ei în cetăți, căci vremea cea făcută de om așa este acum, iar voi aveți pe Domnul, Care vă poartă de grijă, măi fiilor.

Pace vouă și zi de praznic sfânt, pace, fiilor! Binecuvântată să fie pregătirea praznicului Bobotezei! Apoi câte un sol din fiecare colț de țară pe unde sunt cei ce iubesc cuvântul Meu și locul Meu cu voi, va fi să ia și să ducă la cei ce așteaptă apă, și le voi trimite lor și hrana de cuvânt, căci sunt Păstorul, fiilor.

Acum aduc în amintire supunerea Mea încă din vremea zilelor prunciei, că M-au luat părinții Mei și M-au dus spre tăierea împrejur, după legea iudeilor, și ca să primesc numele cel pus de îngeri, numele Iisus, căci legea spune: «*Orice întâi născut de parte bărbătească va fi închinat Domnului*». Atunci bătrânul Simeon M-a luat în brațe și M-a binecuvântat și a spus că voi fi lumina care luminează neamurile, dar și că sunt rânduit spre prăbușirea și ridicarea multora din Israel, un semn care va stârni împotriviri.

Eram Fiul Tatălui ceresc, dar eram și Fiul Omului, și aveam să împlinesc ca un om rânduiala cea pentru om, iar supunerea Mea și a celor ce M-au crescut a fost deplină.

Și am, fiilor, cu Mine în sărbătoarea cea de azi pe marele Vasile, ierarh mare cu duhul și cu fapta în vremea lui de pe pământ, o, și nu mai este în vremea aceasta slujitor de altar al credinței unul ca și el, că acesta a vegheat fără răgaz și fără teamă de dușmani lucrarea bisericii lui Hristos și adevărul cel unul din ea, și a rămas acest sfânt cu nume mare peste cei de după el, dar și pildă de urmat pentru cei care păstrează din răspuțeri nevătămată învățătura bisericii, căci două mii de ani au fost o vreme de luptă grea pentru păzirea în sfințenie a tainei bisericii Mele și am avut grijă mare prin cei sfinți pe pământ pentru această taină sfântă prin lucrarea bisericii Mele din neam în neam până azi, căci războiul lui satana a fost mare mereu, și a fost fără de astâmpăr ca și azi.

Și avem azi în amintire datinile creștinești, datini sfinte și cu mare taină pentru ele, măi fiilor, căci în ziua aceasta, ziua întâi a lunii întâi din an, după nașterea Mea pe pământ, strămoșii creștini ai acestui neam de azi mergeau cu urări și cu binecuvântări din casă în casă și sărbătoreau unirea plugarilor, munca pentru pâine și pentru pregătirea pâinii. O, și cum aceasta? Iată, se strângeau cete de copii, cete de tineri, de bătrâni, și luau plugușorul și plecau ca la arat pe la case și vesteau urări și se alungau cu ele duhurile rele, iar casa care nu primea pe cei purtători de urări nu era tot atât de păzită de relele de peste an.

Se mergea la miezul nopții când se deschid cerurile și se rosteau urări binefăcătoare și se spunea: *Primiți cu plugușorul?* A doua zi iarăși, cete-cete dis-de-dimineată și se mergea pe la case cu semănatul cu bob de grâu și se umpleau casele de boabe de semănat, purtate în trăistuțe pe cale.

O, era frumos, era sfânt acest obicei creștinesc, și amintea el de nașterea unui popor, de alegerea unui loc curat de arat și semănat, după cum sunt cuvintele plugușorului, pline de tâlc, căci propovăduirea cea pentru Dumnezeu e ca și plugușorul care lucrează pământul

pentru semănat, o, și mergeau creștinii cu fluieraș, cu tobă, cu clopoței, cu tălăngi, cu instrumentul cel care scoate sunete ca mugetul boilor, și totul era minunat, și a rămas până azi din aceste obiceiuri sfinte, iar în biserici se rosteau molitvele sfântului Vasile, și care certau pe duhul rău și ocroteau pe creștini de uneltirile diavolești, o, și erau oamenii cu Dumnezeu pe pământ, și Dumnezeu era cu oamenii mai mult, mai mult, și Își semăna cuvântul peste ei, și erau oamenii mai cuminți, mai buni, mai sfinți, mai cu dor de cer.

După ce treceau sărbătorile și urările începeau creștinii munca pentru pâine și era pe acest meleag țara pâinii, țara tainelor lui Dumnezeu, și iată și acum, la sfârșit de timp, este țara pâinii aici, că este cuvântul Meu în ea spre hrană, căci Eu sunt Pâinea Care Se coboară din cer spre hrana bisericii Mele, precum este scris.

Eram în mijlocul unui norod din cetăți diferite și le-am spus pilda semănătorului și că o parte din sămânța a căzut lângă drum și a fost călcată cu picioarele sau mâncată de păsări, iar alta a căzut pe stâncă și, răsărind, s-a uscat de lipsa umezelii, și alta a căzut în spini și spinii au înăbușit-o, dar o altă parte din ea a căzut pe pământ bun și a crescut rod însutit. O, este vorba de cuvântul lui Dumnezeu această sămânță, dar diavolul stă la pândă lângă cei ce aud și le ia cuvântul ca nu cumva, crezându-l, să fie mântuiți. Sămânța de pe stâncă nu prinde rădăcini, și cei ce o primesc cu bucurie cad apoi în ispite. Sămânța căzută între spini nu prinde rădăcină din pricina grijilor și avuțiilor și a plăcerilor vieții și nu ajunge ea la coacere. Dar sămânța căzută pe pământ bun e cea căzută în omul cu inima curată și rodește în răbdare, și celui ce are i se va da, dar celui ce nu are i se va lua și ce i se pare că are, precum este scris despre pilda semănătorului.

Și iată taină mare, că a fost ales pentru semănat pământul cel de azi al neamului român și a făcut rod, și este scris în istoria acestui neam urarea plugușorului, care arată prin cuvinte că a fost semănată sămânța lui Dumnezeu în pământ bun.

Și a fost în vremea zidirii bisericii Mele un împărat ivit de departe, din sămânța acestui neam trăgându-se el, o, și a fost el de Dumnezeu rânduit să vină să aleagă acest meleag ca să vin Eu, Domnul, cu semănatul și cu semănători să semănăm sămânța ca să iasă grâu bun, popor creștin să fie acest neam. Se spune în povestea plugușorului rostit pe la case că acest împărat și-a luat calul și s-a ridicat în scări și s-a uitat peste pământ ca să aleagă loc curat de arat și semănat, o, și acest loc a fost pe acest pământ, al strămoșilor pe atunci, și Dumnezeu a semănat sămânța Sa prin cei ce au venit cu împăratul, și au lăsat aceștia vestea împărăției cerurilor și a împăratului ei Iisus Hristos, o, și s-a născut atunci această țară, odată cu Mine s-a născut, și s-a numit de către Tatăl a Mea, țara Mea, și este ea creștină de două mii de ani, și nu s-a uscat sămânța Mea în ea, căci locul a fost bun de semănat, o, și rosteau străbunii povestea plugușorului acestui neam, și nu erau spuse în zadar aceste taine și toate erau sub grija lui Dumnezeu și se rosteau peste acest pământ și se rostesc până azi.

Am spus mai deunăzi popoarelor pământului și așa le-am spus: Nu vă întrebați de ce aici, căci Eu vă voi grăi despre această taină mare și vă veți mângâia, că e vreme de lumină mare, că vine lumina.

Ieșit-a Semănătorul să-Și semene sămânța Sa și a căzut ea aici, în pământ bun, iar acum depănăm amintirile sfinte, pe care vrăjmașul antichrist tot dă să le șteargă și să fie uitate, dar nu, nu-i dau voie să umble la tainele Mele, căci dacă a lucrat prin oamenii lui să oprească în biserică neamului român citirea molitvelor de certare a diavolului ca să se depărteze de pe acest pământ din casele creștinilor români lucrul satanei, potrivnicul lui Dumnezeu și al sfinților lui Dumnezeu, acum rostesc sfinții din cer certarea asupra diavolului, iar sfântul ierarh Vasile în ceată mare lucrează și depărtează pe satana de peste tot locul acestui meleag sfânt, iar în mijlocul poporului cuvântului Meu se rostește odată cu sfântul Vasile depărtarea diavolului de pe pământul român și de peste tot neamul creștinesc de pe tot pământul, și iată:

Să te certe pe tine, diavole, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, dimpreună cu toți sfinții lui Dumnezeu și cu poporul cuvântului! Trage-te în lături cât mai departe de cei botezați creștinește! Iar țara aceasta, să știi cu toți slujitorii tăi diavolești, că ea este țara Domnului Iisus Hristos, născut în ieslea oilor acum două mii de ani, odată cu nașterea acestui popor, de două mii de ani încreștinat după datina cea lăsată peste primii creștini, căci neamul creștinesc este neamul lui Dumnezeu pe pământ, iar alte popoare peste care s-a semănat sămânța Mea n-au păstrat-o, n-au avut pământ bun, prielnic până la sfârșit, dar a rodit aici sămânța, a rodit înmiit, și este țara pâinii acest meleag, este și azi și are pâine din cer, pe Mine cuvânt pe pământ.

Arhiepiscopul Vasile strigă la slujitorii bisericii, îi strigă să se ridice la lucrul cel sfânt dacă s-au dorit slujitori pentru Dumnezeu, și le spune el lor așa:

— *Voi, slujitori la altare, puneți mâna pe plug și arați și semănați ca să iasă grâul și să crească bogat în spic! O, nu vă temeți de stăpânii lumii, ci temeți-vă de Dumnezeu și luați înțelepciune de sus, nu de pe pământ, căci temerea de Dumnezeu este începutul înțelepciunii sfinte! Temeți-vă de Dumnezeu și fiți înțelepți de sus, căci știința cea de la oameni luată și împărțită peste tot spre pierzarea multora, nu este ea înțelepciune, ci este iscodirea facerii lui Dumnezeu, o, și nu este voie să ispitească omul pe Dumnezeu, căci diavolul îi aduce omului doar închipuiri, nu adevărul cel sfânt, o, că nu pământul a fost zidit pentru soare, ci soarele a fost zidit pentru pământ în ziua a patra de la facerea cerului și a pământului, iar ce este în afară de aceasta este iscodirea tainelor facerii lui Dumnezeu și este păcat.*

Iar voi puneți mâna pe plug și uitați-vă la cer, și așa să lucrați ca să ocrotiți turma Domnului, că eu numai pentru ocrotirea bisericii am trăit și am luptat și am tăiat minciuna și eresurile, că mă durea de turmă și o păzeam de lupii cei înțelegători, și care înțelegeau doar ca ei. Iar voi fiți forța și sarea pământului și dați în lături lucrarea rea, care se apropie de biserică și de tainele ei sfinte, iar Domnul Dumnezeu nostru vă va răsplăti vouă la arătare.

— O, slujitorule vrednic de slujire la altar, mare ți-a fost râvna pentru adevăr, pentru biserică așa cum a fost ea așezată la început prin apostoli și prin sfinții ei! Nu se umblă la lucrarea lui Dumnezeu, nu se umblă omenește, ci doar trebuie urmată ea cu pază mare.

Voi, slujitori de azi peste biserică neamului român, o, ați greșit neamului român, că n-ați voit să Mă ascultați să nu mergeți spre amestecătură de turme, și ați clătinat poporul cel credincios și cunoscător pentru taina și mersul bisericii.

Iată, știința omenească dă să umble la taina lui Dumnezeu, dar nu se poate aceasta, și s-a greșit mult acum o sută de ani că s-a mutat din calendar locul și timpul sărbătorilor sfinților. Vegheați dar, și nu mai îngăduiți stricăciunea să lovească în cele așezate de sfinți. Soarele a fost făcut de Dumnezeu pentru pământ și are legea lui și răsare și apune și iarăși răsare, iar arhiepiscopul Vasile are învățătură deslușită pentru cei de după el, ca nu cumva să rătăcească aceștia prin știința omenească și răătăitoare, și iată câtă necunoștință este în cei ce ispitesc tainele facerii, puse sub stăpânirea lui Dumnezeu, și nu a oamenilor ispititori!

Puneți mâna pe plug și arați și semănați ca și cei de la început, ca nu cumva să dați să clătinați temelia cea dintâi și să cădeți voi de pe ea, iar ascultarea de sfinți și de părinți vă va dovedi pe voi că aveți iubire de Dumnezeu și de oameni, dar altfel nu.

O, nu ispițiți pe Dumnezeu voi, oameni! Lăsați turnul Babel să se dărâme și să se strivească, dar nu vă luați după cei care dau să-l zidească iar, și care-și scriu osânda.

E vremea să-și vină în fire toți, toți, că vine lumina și va fi lumină, și nimeni nu va mai avea unde să se pitească de ea, căci ea învederează totul și alungă întunericul cu puterea ei.

E o altă vreme acum. S-a scris până acum despre cuvântul lui Dumnezeu, de două mii de ani s-a tot scris, iar acum Eu Însuși grăiesc, și se scrie, căci pe pământ nu mai este ni-

meni lăsat să spună că Eu sunt acest cuvânt, că Eu grăiesc, că vin și lucrez Eu Însumi, o, și toți sunt sfătuiți să dea din gură în dreapta și în stânga împotriva adevărului din acest cuvânt.

Omul trebuie să creadă în înviere, o, și are mult de lucrat pentru aceasta cu Mine, cu Cel înviat dintre morți. Cei care au înviat înaintea Mea au avut pe cineva care a lucrat întru Mine pentru învierea lor. Cu Mine însă n-a fost tot așa. Eu Însumi M-am sculat din mormântul în care am fost pus cu pecete peste el, ca să-i dau omului credința în înviere, iar când va fi învierea cea de obște a celor adormiți, să aibă omul parte de înviere, să aibă prin credința pe care a avut-o pe pământ, așteptând cu nădejde, precum este scris.

O, și să se audă cuvântul Meu până la margini și să creadă toți în el! Amin.

În sfârșit, iar și iar pun binecuvântare pentru gătitul praznicului Bobotezei și dau să-i rog pe cei ce vor lua apă sfințită, să-i rog să ia în vase vrednice de ținut aghiasmă în ele, o, măcar aghiasmă, dacă altfel nu se vrea mai mult. Fiecare creștin să-și facă rost de vas plăcut lui Dumnezeu și să-l aibă pregătit să i se toarne în el aghiasmă, și dacă poate, să depărteze pe cât poate vasele necurate prin aluatul din care sunt făcute. O, că Mă doare când văd atâta necinste peste cele făcute de om, și care intră în om, dar se bucură satana când pe Mine Mă doare lucrătura lui cea rea.

Aduc și Eu, Domnul, aduc urare de început de an, căci anul se numără și după nașterea Mea pe pământ, și e acum ziua întâi a lunii întâi după nașterea Mea, și de atunci este vremea Mea pe pământ, numărul anilor de la Hristos numărați.

Aduc urare sfântă și spun: Pace și sănătate, iertare și iubire, credință și putere sfântă să ai, popor al cuvântului Meu!

Pace dulce și sfântă! Țara pâinii să fii, popor român, iar țarina ta să poarte pe Domnul pe ea cu împărăția Sa!

O, pace vouă! Pacea Mea peste acest meleag și peste neamul de pe el, și neam creștin să rămână acest neam pe vecii!

Sfârșesc acum cuvântul Meu cel de azi și îl semnez cu numele Meu:

Iisus Hristos.

Amin, amin, amin.

01/14-01-2021